

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 5. Errores condemnati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. magna laicorum offensione, nec sine suo
 A.C. 1276. periculo. Et quod multo minus tole-
 p. 432. randum, in templis ipsis, cum divinum
 celebrare officium deberent, supra altaria,
 in quibus sacra mysteria conficiuntur,
 talos jacere, ac inter lusum, ut fieri solet,
 impia in Deum cælitesque verba evome-
 re audent. Ut hi abusus tam noxii a
 pluribus annis introducti tollantur, omnes,
 qui eorum contagione se inquinabunt,
 ipso facto ab Ecclesiæ corpore sejunctos
 declaramus. Dabat Parisiis 6 Decembris
 an. 1276. Erat dies S. Nicolai unus e
 festis Universitatis.

§. V.

Errores condemnati.

Id. p. 430.

Modico abhinc tempore Universitas de-
 cretum fecerat, ut Doctores ac pri-
 ma donati laurea cujuscunque facultatis
 in locis tantum publicis, quo nemo non
 venire posset, quid ibi doceretur, fideli-
 ter alibi testaturus, non vero privatis in-
 domibus ob incommoda hinc forsitan e-
 ventura libros, exceptis solum gramma-
 tics logicisque nullam suspensionem mo-
 ventibus, explicarent; & aliter agentes
 a societate Magistrorum auditorumque
 secluderentur. Ita in Collegio Cister-
 ciensium statuit Conventus generalis
 an. 1276 die Mercurii ante Natalem
 SS. Vir-

SS. Virginis, nimirum primo Septem-Sæcul. XIII.
bris. A.C. 1277.

Sanctionis hujus prudentia patet ex litteris Papæ Joannis, qui emergere Parisiis errores contra fidem edoctus, Episcopo Stephano Temperio scripsit, ut eos indagaret, & ad ipsum referret. Episcopus haud cunctatus quarta jejunii verni Dominica 7 Martii eodem anno suam tulit sententiam, in qua dicit: Quidam eorum, qui liberales Parisiis artes discunt, ut per viros spectabiles ac veritatis studio ardentes comperimus, facultatis suæ limites transgressi audent defendere errores manifestos, ac execrabiles his indicibus contentos. Illas propositiones in libris ethnicorum vident, ac reputant tam convincentes, ut ad eas respondere nesciant. Dum eis colorem fucō illinere volunt, in alium incurrunt scopulum: nam perhibent, illas esse veras secundum Philosophum, nempe Aristotelem; sed non secundum fidem catholicam: quasi darentur duæ veritates contrariæ. Quapropter, ne simplices hujusmodi sermonibus in errores inducantur, habita cum Theologiæ Doctoribus aliisque deliberatione, illos errores penitus condemnamus, & anathemate ferimus omnes, qui docere illos aut defendere ausi fuerint, nisi septem intra dies se nobis vel Cancellario Parisino sistant.

A 5 pœnas

Rayn. 1277.

n. 9.

Duboulay

p. 423.

Bibl. PP.

Paris. to. 4.

p. 1143.

Sæcul. XIII.
A. C. 1277.

poenas meritas audituri. Per hanc sententiam damnamus pariter librum, qui inscriptus est Amor sive Deus amoris; librum de Geomantia inchoatum per hæc verba: *Existimatum fuit*; libros & chartas de necromantia, de experimentis fortilegis, de magicis evocationibus dæmonum, similibusque materiis agentes, fidei ac bonis moribus contrarias.

Duboulay
c. 434
Bibl. p. 1231.
Cap. I. art. I.

Tum referuntur propositiones damnatæ supra ducentas numero, e quibus memorabiliores feligere contentus ero, unde reliquæ conjici possint. In

art. 2.

Deo non est trias Personarum, quæ sociari nequit cum perfecta naturæ simplicitate. Deus non potest gignere personam sui similem: nam, quod generatur,

a. 3.

habet principium, a quo pendet. Deus

a. 6.

nihil cognoscit nisi se ipsum. Non potest creare plures numero animas; nec

a. 6.

facere hominem sine causa propria, scilicet absque homine, qui sit pater. Negabant etiam, fuisse unquam hominem pri-

Cap. 5. a. 3.

imum: sed mundum ac generationes æternas asserabant. Aliapropositio: Deus futura contingentia haud cognoscit: nam non sunt entia, præterquam quod singularia sint, & Deus per virtutem intelligentiæ cognoscens singularia percipere nequeat. Deus nihil novum producere potest, nihil movere aliter, quam movet,

19. 21. 39.

quia non habet diversas voluntates. Individua

dividua ejusdem speciei sine materia multiplicare nequit. Hæc tamen erat opinio S. Thomæ, inde inferentis omnes Angelos specie inter se differre: ac Thomistæ hanc sententiam etiamnum tuentur. Causa prima est omnium remotissima. Huic fortuiti esse possunt eventus aliqui: & falsum est, eam ante destinasse omnia: alioqui cuncta necessario fierent.

Quantum ad intelligentiam & animam pertinet: humana intelligentia est æterna, quia nihil materiæ habet, per quam sit in potentia, priusquam in actu sit. Anima separata nihil ab igne patitur. Intelligentia est eadem universis in hominibus. Anima non est separabilis a corpore, & cum hujus dispositione simul corrumpitur. Intellectus patiens seu passivus nequit a corpore disjungi: sed agens est quædam substantia superior ac sejuncta. Ad voluntatem quod spectat: hæc & intelligentia non moventur actu per se ipsas, sed per causam æternam, nimirum per corpora coelestia. Voluntas, ut materia, non a se, sed a bono desiderabili, sicut materia ab agente, determinatur, ut vocant. Homo per affectionem agens per vim agit: ejus voluntas per cognitionem, sicut appetentia pecoris cogitur: nec abstinere se ille potest ab eo, quod ipsi ratio suadet. Nequit

Sæcul. XIII.
A. C. 1277.

44. 45.

I. par. q. 50.

4. 4.

c. 2. d. 4.

5.

6.

c. 3. d. 7.

9.

10.

12.

16.

18.

quit

Sæcul. XIII. quit esse peccatum in superioribus ani-
A.C. 1277. mæ facultatibus. Itaque per affectio-
 nem, non per voluntatem delinquitur.

23. Lex naturæ prohibet, ne animalia bruta
 occidantur, magis vero, ne perimantur
 animalia ratione prædita.
- 6.5. a.1. Quod ad mundum cœlumque attinet,
 2. 20. æternus est ille secundum species, quas
 22. continet; nec ibi novitas in effectu sine
 novitate in causa dari potest. Qui mun-
 dum integrum esse formatum ponit,
 26. spatium assumit vacuum, quia necessario
 prior est locato locus. Universum finiri
 nequit: quia primum agens materiam
 ab alia forma ad aliam transmittere per-
 petuo debet. Creatio non potest fieri,
 etsi secundum fidem contrarium sit te-
 nendum. Corpora cœlestia moventur
 per principium interius, quod est anima
 quædam. Diversa cœli signa indicant
 4. diversas hominum affectiones ad bona
 spiritualia æque ac temporalia. Per cer-
 ta itidem signa seu figuras intentiones
 6.9. a.3. hominum ac eventus sciri possunt. Fie-
 ri nequit ut accidens subjecto careat.
- 6.10. a.5. Studio philosophiæ nihil excellentius.
- 6.11. a.1. Non sufficit autoritas ad certi aliquid
 habendum in quæstione aliqua. Ratio-
 3. cinationes theologicæ fundantur in fabu-
 4. lis: & per illarum scientiam nemo fit
 6.12. doctior. Nec precandum, nec habenda
 sollicitudo de sepultura, nec confitendæ

culi curia & lous lous noxæ

noxæ sunt nisi ad gerendam honestatis speciem. Simplex concubitus non est peccatum. Continentiam virtutis natura non postulat. Philosophus non debet credere animarum reditum in corpora, quia fieri non potest. Homo pol- lens virtutibus ad intelligentiam & mo- res pertinentibus, de quibus Aristoteles agit, ad felicitatem perpetuam satis expeditus est. Beatitudo in hac vita da- tur, non in alia: & post mortem bona omnia amittuntur.

Hos errores e mala philosophia tunc regnante exortos esse facile videmus: & inter tot propositiones damnatas aliquæ non rejectæ mihi videntur, nisi quia præ- judicatis illius temporis opinionibus ad- versabantur; velut istæ: Angeli & ani- mæ separatæ a corporibus nusquam sunt; nec alicubi versantur præterquam per o- perationem suam. Cernimus hic etiam, cur S. Thomas cæterique illius sæculi Do- ctiores, tot quæstiones tractaverint, quæ nobis videntur inutiles.

§. VI.

*Otto Pro - Comes Mediolanum
intrat.*

Otto Pro - Comes an. 1262. in Mediola-
nensem Archiepiscopum consecra-
tus,

Sæcul. XIII.

A.C. 1277.

c. 14.

c. 15.

c. 16.

c. I. 43.

25.